

Nro. 48.

A' FELS. CSASZARNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indúlt Bétsből, Pénteken Junius 14-ik napján
1805-ik esztendőben.

BCU Cluj Central University Library Cluj

B é t s.

A' tegnapi, u. m. az Urnapi szent procezafizio-
járás, igen kies idő lévén, a' buzgó népnek 's min-
den rendű R. Katholikus lakosoknak nagy gyü-
lekezete által, a' Fels. Udvar ithon lévő tagjainak
jelenlétekben, szokott fényes pompával innepel-
tetett.

Ő Cs. és Cs. Kir. Felsége, Prágába való ér-
kezése után tsak hamar az első napokban, egy
oly Patenst tétetett közönséggel, a' mely által a'
Cseh országban uralkodó rend felett való drága-
ságnak elharittatása, 's különösen az igen nagy
nyereséget vadászó kereskedők' gabonával való

B b b

törvéntelen uzsorázásoknak megakadályoztatása, hathatósan tárgyazzatik.

Olasz Ország.

Maylandból, Máj. 26-kén. Nagy szerentse, hogy a' koronázás e. h. 23-káról mára által tétett. Akkor igen kedvetlen szél fújt egész nap és az éllő meg nem szünt: ma ellenben igen kellemetes ábrázattal köszöntvén-bé a' réggel, a' leg szebb idővel biztat. Már egészen eltöltötte az átzákat és piatzokat a' nézők véghetetlen fokasága, és minden felé az örvendező kiáltások hasogatták a' levegőt. Ő Cs. K. F.ge egy e' végre a' leg szebb ízlés szerént készült és minden fal nélkül való szin alatt gyalog fog a' Királyi káptályból a' templomba sétálni, mely szerént minnyájunknak szerentsénk lehet látásához. A' koronázás' szolennitáffának végződésével azonnal hintájába fog ülni ő Cs. és Kir. F.ge, és nagy számú kísérelével egyetemben, egyenesen a' Sz. Ambrus templomába megyen háláadó imátság végett.

A' koronázást követő szolennitások ilyen rendel tartanak Máj. 26-kától fogva Jun. 2-káig: 26-ikban, mint a' koronázás' napján, az egész városban közönséges világosítás, és a' *Bonaparte Forum*a nevü piatzon tűzjáték leszen; 26-ikban kinyúgodja magát a' nép; 28-ikban délútan szekerekkel és lovakkal való futás tartatik a' Márs' piatzán, és egy levegőigolyobis botsáttatik fel; 29-ikben délelőtt jutalmak osztatnak a' Belső Minister szállásán azoknak a' polgároknak, a' kik valamely manufaktúra béli szorgalmatoskodáffok által magokat megkülömböztették, és menyafszonyi ajándékok adatnak mind azoknak a' hajadonoknak, a' kiknek 9. élő testvéreik vannak. Délután és

éste, a' néphez alkalmatatott külömbkülömb féle időtöltések lesznek külömbkülömb megvilágosított közönséges kertekben; 30-ikban ismét kinyugodja magát a' nép; 31-dikben bált és muzsikát ad a' Maylandi Tanács a' nagy theatromon. Jún. 1-ső napján megint szünet lesz; végezetre valárnap (Jún. 2-kán) a' Ministerek adnak bált.

Maylandból Máj. 27-kén. A' Napoleon koronázása tegnap véghez mene. A' Klérus, 's minden Tanácsok és Elöljárók, délelőtt a' fő templomba öfzfe gyülekeztek, a' hol 12 óra előtt a' Császárné is megjelenvén, a' Klérus által egy kárpit alatt a' számára készített magafs székbe kísértetett. A' Császár éppen 12 órakor érkezett meg. Elöl feles számú fegyveres tsoportok, 's a' Pázsék, és Czeremoniamesterek mentek. Ezeket követték, Kardinális Bellisomi Főudvarimester, Fenaroli, Hertzeg Piombino, 's Marschal Jourdan, a' kik a' Nagy Károly czimereit t. i. a' koronát, páltzát, az igasság' kezét, és a' kardot hozták. Itt következtek, Olasz Királyi Fő Kanczellárius Melczy, a' Választógyülemek' Elölülői, Hertzeg Eugenius, és a' Fő Kamarás-ur Litta. Ezek az Olasz Királyi czimereket, t. i. a' Koronát, Paltzát, az Igasság' kezét, Gyürüt, Kardot, és Palástot, ezek után pedig, Marschal Moncey és Brüne, Minister Champagny, Marschal Berthier, és Minister Talleyrand a' Fr. Császári czimereket, u. m. a' Világ-golyóbissát, a' páltzát, az Igasság-kezeit, a' Nyakravalót, és Palástot vitték. A' Kamarás urak, Adjutánsok, és Istálómesterek, a' Csász. czimerek mellett mentek két felől. Itt következtek az ország Nagy

Méltóságai, 's nyomokban ezeknek a' Császár és Király, méltóságos lépésekkel, egygyik kezében a' páltzát, másikkban az Igasság' kezét tartván, fején a' Császári Korona, és rajta az Olasz Királyi palást lévén, a' melynek hátranyúló végeit egy Frantzia és egy Olasz Főistálómester tartották. Ilyen készüllettel és a' népnek szünetnélkül való *éljen* kiáltása közben, a' fő templom' nagy ajtajához érkezhén, a' fő papi ruhában álló Kardinálisok és Püspökök által fogadtatott, 's vezetett a' thronusba. Az ide való Kardinális - Érsek, elkezdete a' *Veni Creatort* — a' Nagy Tisztek a' czimereket letették — a' nevezett Kardinális a' nagy miséhez hozzá fogott — a' Királyi czimereket megszentelte. Az Udvari Nagyfőpap a' leg idősebb Érsekkel és Püspökkel egyetemben a' thronushoz menvén, a' Császárt az óltarra vezették, a' hol az Érsektől a' megszenteltetett Királyi czimereket által vette; az után letérdepelt, és a' fozkott könyörgéft elmondotta; az arra kineveztetve lévő Nagytiszteknek a' páltzát és igasság' kezét általadta; ismét az óltarra menvén, vette az úgy nevezett Vas vagy régi Lombardiai koronát, a' maga fejire maga feltette; ismét letette: azután vette az ujj Olasz Kir. koronát, azt a' Csász. koronába belé illette, belé szoritotta, 's így a' fejére tette; a' tisztektől a' páltzát és igasság' kezét, a' kiknek azt általadta vólt, megint elvette, 's így felkészülve a' templomon egész szolennitással keresztül sétált, és thronusába ült. A' Kardinális Érsek a' thronus' eleibe állván, ezeket mondotta-el megillető felszóval: *Vivat imperator rex in æternum!* a' melynek hallására az *éljen a' Császár*

és Király kiáltás, a' nagy templomot egészszén bétöltötte. —

„A' Királynak kikiáltása után visszafakésértvén a' Kardinális-Érsek egy Czeremoniamester által az oltárra, a' misét tovább folytatta. Az Evangéliumnak elénekeltetése után a' Császárhoz vitetett az evangéliumos köny, a' ki azt mélységes tisztelettel megsókolta. Az *Offertorium* elkövetkezésekor a' thronus eleibe ment a' Nagyczeremoniamester, és mélyen meghajtván-magát, az által jelt adott a' Császárnak, hogy eljött volna az idő az áldozatnak az Oltárra való vitélére. *Paravicini* nevű fő afzfzonyság, a' ki arra volt kineveztetve, hogy a' Császár előtt 13 darab aranypénzt és egy gyértyát vigyen, és az újj Királyság béli külömbkülömb fő tisztek, kik közzül egygyik hasonlóképpen egy gyértyát, a' másik egy ezüft kényeret, a' harmadik egy arany kényeret, a' negyedik egy óltári edént vitt, mindezek, felkelvén a' thronus eleibe mentek, hogy annak lábainál ezen áldozatokat általvegyék. A' Császár a' thronusból kiszállván, kísézőivel egyetemben gyözedelmi marsch muzsikaszó mellett az oltár felé indúlt, a' hol a' meg nevezett áldozatokat, azoktól, a' kik azokat vitték, elfzedte, és az Érseknek kezébe adván, a' thronusába ismét visszfa ment. Az Altalváltozás' alkalmatosságával, a' Császár fején lévő koronát az arra kineveztetve lévő tizt levette, és a' Császár ismét letérdepelt; az Altalváltozás után pedig felállván, a' koronát ismét feltette maga-magának. Az Udvari Nagypap az Érsekhez közelitvén, ezen szóknak elmondása közben: *Domine non sum dignus* egy tsókot kapván attól, azt a' Császárnak és Királynak általvit-

te. Ugyan ő a' mise után az Évangéliumos könyvet felvén, a' Császárhoz vitte, a' ki a' maga kezét arra rá tévén, az Ország Fő Tanátsai által előhozott esküvés formát fenn és hallható hangon elmondotta, ilyen képpen: — „Esküszöm, hogy én az ország' egészségét, a' Status' vallását, a' jusok' egyenlőségét, a' politikai és polgári szabadságot, és az eladott nemzeti jószágoknak jelenvaló állapotjokban való megmaradását, oltalmazni, tiszteletben tartani, és tartatni fogom; hogy alattvalóimra semmi ujj adót nem vettek azon kívül, a' mi a' törvények erejével megegyez; és hogy nékem az én ország'ásom alatt, tsak az Olasznép' boldogsága, szerentséje, és ditsőffége lefzen tzelozásom.“ — Ezekután felkiáltván a' Héroid, következendő képpen szóllott: — „Az igen ditsőfféges igen felséges *Napoleon* Király, megkoronázott és a' thronusra emeltetett.“ — A' szolenitás' végződését az ágyuk' dörgése a' népnek hirül adta — a' *Te Deum laudamus* éneklés elkezdődött — a' Klerus a' thronushoz ment, és a' Császárt a' kárpit alatt a' fő ajtóhoz kísérte, a' ki onnét késérőivel egygyütt a' Királyi udvarba az előbbeni rendel vizsza sétált, 's onnal (mint fellyebb irtuk) hintóban, a' Sz. Ambrus templomába ment.

Frantzia Ország.

Párisból, Jun. 1-ső napján, Kétigenes méretes és nevezetes emberek multak-ki moftansága' világból, az egygyik t. i. Báró *Hompesch* a' Malthai Rendnek volt Nagymestere, a' másik pedig a' szép feleségű *Tallien*. Az első Montpellierben, e' pedig Spanyol országban halt-meg, a' hol né-

hány esztendőktől fogva Frantzia Konzúli, vagy az ujj nevezett szerént kereskedésre ügyelő Biztosi fővel Alikante városában lakott.

A' *Strafsburgi* leg újabb levelek szerént, a' Császár megváltoztatván azon első plánumát, a' mely szerént Maylandból a' Déli Frantzia Departamentomoknak látogatásokra akart menni, a' mostani plánuma szerént a' *Simploni* nevezetes újj országútan által, Helvétziának fog, és minekutánna annak egy részén keresztül utazik, Strafsburg és Metz városait meglátogatja, Párisban is megjelen: hanem csak néhány napokig mulat itt, 's azzal egyenesen indul Boulogne felé a' táborhoz. Strafsburgban már készítik is számára a' szállást.

A' *Moniteur* újabban néhány jegyzéseket adott ki, mint külömbkülömb helyekről vett, hanem az Anglus levelekben kiadatott tikkelyekre tzelozó tudósításokat. Ilyenek summásan a' következők: — „

„*Petersburgból*, Máj. 14 kén. A' Woroncsoff mellerséges iparkodásainak semmi következése nem lett. Sándor Császár kinyilatkoztatta, hogy a' neutralitás' systemájától ugyan el nem áll, és sem az Anglusok sem a' Frantziák mellé nem tsatolja magát, hanem azonközben, ha a' békefégnék helyreállittatására valamit tehet, azt kézséggel megtselekszi; hogy azonközben a' maga közbenjárását csak abban az esetben ajánlhatja, ha mind két Fél egyenlő mérséklettséget mutat, és hogy költsönösön mind kettő minden másika-felett való felsőségnék kívánásáról le mond; és hogy végezetre abban az esetben adódhatna vizsza a' világnak a' békefégnék, ha az uralkodó Fejedelmeknek

felsősegeket tárgyazó princzipium, szárazon vizen szent és állandó fundamentomra helyheztetődne. Erőssítik, hogy Sándor ö Cs. F.ge egy ezen gondolkodás' módjával megegyező levelet irt volna önnön maga, Napoleon Császárhoz, és hogy Novisilczoff ur, innen útnak indult volna Mayland felé. —

„*Lizabonból*, Máj. 9-kén, Itt egy Anglus szállító hajós sereg' mütatta-meg magát e. h. 5-kén, a' melynek egy része 6-ikban a' más része 7-ikben a' Tagus' öblibe bévezett. Ezen, a', Queen nevü 98 és Dragon nevü 80 ágyus Linea, 's meg egy 12 ágyus kitsiny hajóknak védelmezések alatt evező, és szállító-hajókból álló sereg teszi, azt a' nevezetes titkos expeditziót, a' melyről annyit beszéllettek. —

Lizabonból, Máj. 14 kén, Már hozzá szoktunk az Anglusok nagyzó befzédgyekhez; tudjuk mit kelljen tartani azon titkos expeditziókról, a' mellyeknek ök azért szokták adni ezen nevezet, hogy az által Európának figyelmetességit arra vonhassák. Midön ök ezen kifejezéssel élnek, azzal nem egyebet akarnak mondani, hanem, hogy nékiek nintsen meghatározott tzéljok, vagy pedig hogy Frantzia országnak állapotját is a' magokéhoz hasonlítani gondolván, azt hiszik, hogy titkos expeditziójoknak emlegetése által ránk ijeszthetnek. Ha ök egymás után több efféle expeditziókat készitnének is útra, el nem foglalnék azok is a' mi figyelmetességünket. Tudjuk, hogy sem a' Sequana, sem a' Schaldis, sem a' Rénus, sem a' Garunna vizeken fel nem fognának ezen expeditziók evezni. Frantzia ország azért nem fél

mind ezektől, hogy ötet egy felől sem lehet megtámadni, midőn azonközben a' mi expeditzióink, a' mellyek, ha szintén mi azokat így nem nevez-zük is, valójában igen titkosok, Angliát nem ke-véllé nyughatazkodtatják, azért, hogy ötet az ő meg-elégedhetetlen kívánsága olyanná tette, hogy minden részei megsebesíthetnek. Ahoz a' his-toriából esméretes bajnokhoz hasonlíthatjuk ötet, a' kinek kezdetben igen jó alkatásához alkalmaz-tatott ereje vólt, hanem néhány hónapok vagy ne-hány esztendőök alatt igen meg nevedvén és kö-véredvén, egy részét elevenségének elvesztette; azon-ban tagjainak bámulásra méltó nagyságokba bi-zakodván, erejét nem keméllette, tagjaihoz képpelt nem nevelte, hanem inkább mértekletlenül veszte-gette azt a' viaskodás' helyein. Azomban, megsal-ta magát, naponként gyengülni kezdett, és maga elhittségének veszedelmes áldozatjává lett. Ha-nem térjünk vissza Angliának ezen titkos expedi-tziójára. Ez a' valamint titkos úgy igen híres expeditzió, megérkezett tehát végezetre a' Tagus' torkához. A' Frantzia és Spanyol Követek azon-közben haladék nélkül megjelentek a' Queylusi Kir. Kastélyban, és jelentést tettek, hogy ha az Anglus sereg el nem távozna onnét, ők haladék nélkül oda fognak Lizabont hagyni. Az Uralko-dó Hertzeg megtétette a' battériákban a' készü-leteket, és az Anglusok a' 48 óra alatt való eltá-vozásra meghívattatván, tegnap már útban valá-nak Gibraltár felé, a' hol ujj rendelkezéseket fognak Londonból, mint halljuk, várni. Ugy látszott, hogy valami 4 vagy 5 ezer emberekből álló ka-tonasereg ült ezen szállító hajókon. Lehetetlen An-

gliának gyenge gondolatját megfogni, miként akar Portugalliába 4 vagy 5 ezer embert [kiszállíttatni, a' hol ezen marok seregnek nem soká 60 vagy 80 ezer Frantziákból és Spanyolokból álló sereggel kellene szembe szállani; 's kivált-hogy akkor akarja azt ide küldeni, midőn önnön birtokainak van őrző seregek dolgában fogatkozásfok, 's midőn St. Christoph szigetén 200, és Barbados szigetén 900 katonájánál több nem taláztatott, &c. —

Karthagenából, Máj. 4-kén. A' Spanyol hajós sereg, a' mely ezen kikötőhelyből kievezett vala, 8 Linea hajókból áll; tsak partjainknak bátorságba való helyheztetése, 's az Anglusoknak elkergettetések végett tette ezen útat. Majorka szigetéig menvén, kiszállította oda azon katonasereget, a' mely az őrző sereg' segítségére küldetett, 's azután megint vízfzra evezett ide Karthagenába szerentsésen, minekutánna az Admirál Nelson 11 Linea hajókból álló seregit is üzőbe vette volna. Ezen ellenséges Admiralis, harmadik versben térvén vízfzra az Egyiptomi partokhoz tett újjából, a' mi Touloni hajós seregiünknek a' Gibraltari szorosban való kievezése után 27 napokkal érkezett ide Karthagenához. Itt lévő hajós csoportunknak bészárva való tartásával mulatja magát, pedig ezt sem fogja megakadályoztatni, hogy másod versben is ki ne evezzen, 's hogy magát a' Toulonból kievezendő második rendbéli hajós sereggel özfzre ne tsatolja. — (Hogy Nelson, későbbre Karthagenát 's Gibraltárt is oda hagyta, és az Atlantikum tengerre kievezett, már irtuk az ujjabb tudósításokból).

Nagy Britannia.

Az Admiral Gardner hajós sereginek és a' Bresli

Fr. hajós seregnek egymással való megverekedésekből, mint a' következő levelek bizonyítják, még ezen alkalmatossággal is semmi nem lehet —

„*Londonból*, Máj. 20-kán. Az Országlószékhez olyan hiradás érkezett vala Szombaton, hogy a' Brelli nagy hajós sereg kivezett volna. A' hír tegnapeste az egész városban közönségeslévé lévén, nem kevés nyughatatlanságot okozott vala. Ezekbe vévén t. i. a' Frantziák, hogy Adm. Gardner a' szélvélz miatt a' kikötőhely elől eltávozni kényszerített volt, e. h. 14-kén a' kikötőhelyből ki felé kezdetek nyomulni. A' vigyázat végett ott maradt Fregátok azonközben az ellenség' mozgulásait ezekbe vévén, Adm. Gardnernek illetve hirt tettek. Azon tudósításában, a' melyet 14-ikben estve indított el Adm. Gardner, azt írta Országlószékünknek, hogy már akkor a' kikötőkely' száján kívül állottak volna az ellenséges hajók: hanem egy tegnapi újabb tudósításában jelenti, hogy megint bé vonták magokat a' kikötőhelybe.

„*Londonból* Máj. 21-kén. Adm. Gardnertől, a' ki 13-ikra virradó éjjel ismét vissza indult a' Brelli öböl felé; egy sebessen evező postahajó érkezett Plymouthba, olyan hirrel, hogy nevezett Admirálisunk a' következő napon virattakor 9 ellenséges hajót szemlélt meg a' kikötőhelyen kívül az úgy nevezett Fekete-kőszikla előtt hadi rendben állva. A' hatra lévő része is a' hajós seregnek, a' mely valami 16 Linea hajókból állott, minden mozgulásai által kinyilatkoztatta, hogy hasonlóképpen kivezni szándékozik. Azt gondolta az ellenség, hogy az Admiral Gardner hajóit e. h. 11-kén a' nagy szélvélz megrongálván, ő egy

darabig azoknak foldoztatásokkal fogná idejét kikötőhelyeinkben tölteni. Hanem megtsalta magát. Adm. Gardner készen várta a' Frantzia hajós sereg' kivezését, és annyival is inkább remélte hogy az ajánlott ütközetet nem fogja megvetni, hogy nállánál nagyobb erővel volt, 's önön partjai mellett állott, a' hol tsak esméretesebbeknek kell a' Fr. hajós legényeknek a' tenger mélységeivel a' miéinknél lenni. Azonközben, tsakugyan szemlélni kéntelenittemek nagy kedvetlenséggel a' miéink, hogy az ellenséges hajók 14-ikben estve a' kikötőhely külső öblibe egymásután ismét vízfsza takarodának. — Mind egygyütt 40 kissebb nagyobb hadi hajókból mondják állani ezen ellenségeshajós sereget, 's tsak Linea hajót 25-töt számláltunk benne.

(Ezen tudósítások azt mutatják, hogy a' közelébbi postanapon közlött Tönningeni levélnek tsakugyan volt fundamentoma.)

„*Erine* nevű Amerikai tsajka (schaloupe) érkezett e. h. 18-kán éjjel Doverhez (igy folytatja szavait a' Londoni tudósító). Nem soká széllyel futott a' hír, hogy a' Bonaparte Jeromos' felesége jött ide rajta. Alig várta virattát a' soka-ság, 's már a' parton várta kimondhatatlan kívánsággal ezen nevezetes vendéget, a' ki délutáni 3 órakor, egy férjfi testvérének, egy kedves barátjának Andersonnének, 's meg *Garnier* nevű Orv. Doktornak, a' ki Amerikától fogva kíséri, társaságokban, kiszállván, leirhatatlan részvétellel fogadhatott. Egy *Doveri* lakos, a' ki már e' végre előre készen tartotta hintáját, az afszont azonnal belé ültette, külömben könnyen rosz kö-

vetkezése lehetett volna igen viselős állapotjára nézve a' szép Amerikai afzszonyt látni kívánó nép' tolyongásának. Ezen ifiu afzszony valóságos képe a' szépségnek. Tudva van, hogy a' férjét Lizabonig kísérte, és hogy ott egymástól megválván, *Jeromos* Madrid felé 's onnan tovább folytatta útját, az afzszonynak pedig tudtára adódván, hogy Amerika felé vizsgálva evezzen, lebetegülésének közelítésére nézve magát arra határozta, hogy azt Hollandiában várja-el. E. h. 17-kén Texelhez érkezett, de a' hol már előre parantsolatja volt a' Komendánsnak, hogy ha az *Erine* oda érkezne, nemtsak hogy a' kikötéft meg ne engedjenéki, hanem a' rajta lévő személyeknek a' szározsal való közösüléseket is a' lehetőségig akadályoztassa. A' Londoniák igazi megilletődéssel fogadván a' szerentsétlen vendéget, nagy barátsággal viseltetnek hozzá.

Londonból, Máj. 29-kén. A' Ferrolí kikötőhely elöl is érkeztek tudósítások az Országlószékhez. Adm. *Calder* írja, hogy az ellenséges hajós sereg e. h. 10-kén ki akart onnan evezni, tudván azt, hogy az Anglusok ereje, a' mellyel a' kikötőhely' száját bészárva tartják, tsak félannyi volna, mint az övé. Adm. *Calder* azonközben egy kis hadi praktika által jeles tsalt vetett néki. Agyúlövések által t. i. olyan jelt adatott, mintha egymás, hátúl nem megszűze álló hajós sereget hívná az ütközetre elő, a' mellyet a' Spanyolok hallván, azt valóságnak lenni gondóltak, és ki nem eveztek.

Magyar Ország.

Bereg Vármegyéből. Ezen Ns. Vármegyének nagy érdemü Vice Ispánja, Cs. K. Kamarás

T. N. Lonyai és V. Naményi *Lonyay László* úr, Pünkösöd havának 21-ik napján életének 54-ik éltendejében, kimúlt ez életből.

N. Váradról Máj. 24 dikén. E' napokban jöve ki a' N. Váradi sajtó alól T. *Simonchich Innocentius*'s, már több munkájiról is eléggé esmértes, Tudós Szigethi Director Urnak ezen homlok irást viselő, egy árkusból álló, de magában sokat foglaló munkátskája: *Memoria Familiae Calasantine, in Marmatia adnotata* 1805, melyben előadatik ezen Tudós Szerzetnek Hazánkban lévő Collégiumainak eredete. Emlékezet vagyon benne már a' Szathmáron felállítatandó Gymnasiumjokról is. Ezen hasznos intézetnek, melly mind a' lelkeknek, mind az Ifjúság' tanittatásának hasznát tárgyazza, Mlgos B. Fischer István Szathmári Püspök, Ő Nagysága az előmozdítója. Éljenek az illetén buzgó Leiki fő Pálszorok! kik valóban az efféle nagy tetteikért való háláadást még a' késő maradékokra is által fogják plántálni.

N. Váradról 25-ik Májusban. Ama' néhai T. Tudós *Budai Ferentz Szováthi Prédikátor Urnak Magyar Ország' Polgári Historiájára való Lexiconjának* II-ik Darabja már meghaladta a' sajtót. Valaki az első darabot megszerzette, és olvasta, reménylem, hogy ezen II-ik Darabnak mi-voltáról is ítéletet tehet. Boldog idő! midőn Hazánk' nagy férjfiainak, 's vitézi tetteiknek históriáját egészen a' XVI-ik század' végéig egy tsomóban illy gyönyörűséggel olvashatjuk!

Jelentés.

A' kinek három száz vagy kevesebb, két vagy három éltendős, egészséges, eladni való nyöstén

Juhai vannak: azt, hogy hol legyen, és párjának mi az ára, a' Szala Vármegyében Tsáktornyán lévő Posta Mester urnak megírni, 's ha lehet gyapjából egy kevés mufrát is levelébe zárni, neterhelteffék.

Hiradás.

Mélt. Gróf Amade Ferencz Urnak Szeniczi Jöszágában, nevezetesen a' Nagy Szombathból Holicstra menő útban lévő Szurovini Majorjában, a' Holicsi nyájból, és egyéb leg-jobb fajtából származott 2 — és 3 esztendő selyem kosok vannak naponként el-adók, egy egy 100 forinton. Az érdeemes vevők, kik a' selyem birka szaporításban gyönyörködnek, jelenthetik ez eránt magokat a' Szeniczi Tisztartónál *Strisch Györgynél*.

* * *

A' Füleki Uradalomban Neograd Vármegyében Jövő September hónapnak 9-ik napján fognak a' Vendégfogadók kortsmakkal együtt jövő 1806 Esztendőnek 1-ső Januarius hónapnak napjától számlálván 6 következő Esztendőkre minden hozzá tartozandó földekkal kótya kevénye által Arendába botsajtatni, és ugyan

Füleki mező Városban két Vendégfogadó kortsmával együtt.

Csakanyháza nevű faluban egy kortsma.

Ipolynitrában — — — egy kortsma.

A' kinek a' feltételek eránt tudósítás szükséges magát az ugyan említett mező városban Füleken Galy Jánosnál Gróf Berchtold Antal Tisztartójánál jelentse.

Tudósítás.

T. N. Vass Vármegyében *Szombathelyen*

alól egy kis órányira a' Gyöngyös vize folyta, és a' tsinált út mellet fekvő *Kis-kajd* nevezetű *purum* Jószág, melynek minden szükséges Beneficiumja ezek, úgymint :

1) Térös intravillanus funduffán lakó-hely, szép veteményes, mellette gyümölsős kert —

2) Majorja, a' hol elegendő tseléd épületek, pajták, istállók, birka, és Sertés aklok —

A' Gyöngyös vizén 3 kerekű köbül épített, és cserép téglával födetett malom, mellette molnár ház —

Az ország út mellett kocsmá szükséges istállókkal együtt, szekér állás és Mézfárszék

Termékeny, és első Classisú földjei, melyek mező, rét, és elegendő erdőből, mind öszve valami, 600 hóldból állók —

Saját földjein, és erdőjében elegendő pascuum, és még a' mellette való határban is ehez jussa vagyon —

Istenben boldogult T. N. *Svatic* Ur, és kedves hitvellének Vidos Borbála Afzszonnak elmara-dott árvái, és természetes Successori által áruban bocsájtatik. A' kinek vevésre kedve vagyon, a' Jószágot minden időben meg tekintheti, és ott a' közel lévő Atyafiakkal mingyárt ugyan alkuban ereszkedhetik, a' Contractusnak legális, és egyetemben véghez vitt subscriptiója, úgy a' józágnak szükséges bé-vallása, és annak rende szerént való által adása pedig e' folyó Esztendőnek Julius holnapnak 2-ik napján, a' midőn tudniillik még a' távul lévő atyafiak is mind öszve jönnek, minden hallufztás nélkül fog meg esni.

(Fél árkus Tóldalékkal.)

P. D